

1901-09-03

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Elise Konstantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

Bredgade, København

Omtalte personer:

Juliane Vilhelmine Andresen

Marie Bertelsen

Kristian Brücker

Jens Riis Pedersen Jensen

August Saabye

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller fortæller, at hun er blevet antaget på Kunstakademiet, selvom hun mangler at færdiggøre sine perspektivtegninger. Hun er glad for at være kommet ind på Kunstakademiet, men længes samtidig efter at komme ud derfra igen. Derudover skriver hun, at hun trives som ung pige i huset hos Thora og Signe Konstantin-Hansen.

TRANSSKRPTION

Kvisten - Bredgade 3 September 1901.

Kære Elise! I Fredags blev Tegningerne bedømt og mine blev antagne. Desværre gad jeg ikke bestille noget i Ferien og fik slet ikke en Smule arbejdet paa Perspektivtegningerne, som jeg skulde, saa de blev ikke færdige og ikke indsendt. Saa truede de (paa Akademiet) mig med, at jeg ikke kunde indlevere dem før Novbr., men i Dag talte jeg med Prof. Saaby og han lovede omtrent, at jeg maa begynde straks og saa indlevere dem naar jeg faar dem færdige, for det er jo da ogsaa noget som ethvert Fæ kan tegne, naar vedkommende Fæ har Tid. Saa begynder jeg nok der oppe en af de allerførste Dage. Hurra jeg er saa gruelig glad – alt antaget, det havde jeg jo ikke ventet. Og nu har jeg besluttet, at jeg vil blive dygtig – kraftsuseme! jeg vil blive til noget engang.

Men Akademiet, ja jeg længes allerede efter at komme ud deraf igen, skønt jeg ikke har begyndt.

Jeg kan nu ikke lide de Kammerater jeg faar, jo den Lille Andresen blev ogsaa optaget, hende kan jeg da godt lide.

Du maa gjerne sige til Bertel, at hun "sørme" kommer til at ønske mig tillykke, det maa alle gode Venner gøre, du ogsaa Elise, for dine Breve lukker for et Øjeblik ligesom dig selv ind i Stuen, og saa er her festligt.

Jeg glæder mig meget til Vinteren, for det er dejligt at være "ung Pige i Huset" hos to saa dejlige Søstre og dejligt at have "et ungt Menneske" som Kristian Br. her, men det unge

Menneske er desværre alt for flittig.

Vi har i de sidste Dage levet i Sus og Dus, Far har været her ovre, og i Lørdags kom Per Kristian og Mads Peter fra Venø, Jens Ris har haft fri i 9 Dage og i Søndags flyttede Kristian ind. Og saa Festen og hvad der følger med. Vi tre Kvinde-mennesker farer rundt som Fluer i en Flaske men jeg tror nok vi morer os godt ved det, jeg gør da, men nu skal jeg jo til at arbejde, og saa glæder jeg mig til al den Hygge, vi skal have naar vi blir alene.

Men vi har endnu lidt travlt, derfor blir Brevet bare en Meddelelse fra en som i Øjeblikket tror sig født under en lykkelig Stjerne.

En anden Gang blir der nok Lejlighed til mere end et Femminuttersbrev.

Olivia.

Jeg synes jo I derom skulde vide det, fordi jeg tror det vil glæde jer.

Kristen - Brødgade. 3 Septbr. 1807.

Kor Min! 4 Fredags ble Sagnen bedrømt
og mine ble antagne. Derom god i ikke bestille
noget i sin og fik det ikke en smule obygde
paa Respektbetygning, som i skulde, saa de
blev ikke forder og ikke indsendt. Saa brøde
de (paa Akademiet) mig med, at i ikke kunde indle
dem for stots., men i Dag tale i med Prof. Laaby
og han havde overmødt, at i maa begynde
straks og saa indlevere dem naar i faar
dem forder, for det i da ogsaa noget som
thorst fa kan begy, naar indkomme de ha
tid. Saa begynde i nok de nye en af
de allersjældste Dage. Men i saa
gæstly glad - alt antaget, det havde i
i ikke ønsket. Og nu har i bestemt, at i
vil bli dygtig - kraftsme! i vil
bli et meget ugang.

Men Mademiet, i længe allerede efter at komme
et drøf igen, skjønt i ikke har begynde.
I kan nu ikke lide de kammer, faar, i den
dile dudsner ble ogsaa gelagt, kunde kan i
i da godt lide.

Vi har: de sidste Dage længt; Der og Du, for ha
ogst hos os. Vi i Søndags har vi Kristian
og Hede Pils for Dine, som Rør har haft for i 8 Dage
og i Søndags flyttede Kristian ind. Og nu
fæstet og hvad de følger med. Vi har Kræmte
menneker Gans midt i vor Flod; en Flek
men; hvor nok vi mon er godt ind at,
vi for de, men nu skal det, is det at bygge sig
som flod; og det at den Høje, vi skal have
nær i det alone.

Asia.

Les yeux j'ai devant moi de voir de l'ordinaire
du vil glade.